

Coop-Dis-Q: A Technique for Reading Teaching through Team Learning

Apichat Uansiri^{1*}

Received: February 26, 2024 **Revised:** June 8, 2024 **Accepted:** June 8, 2024

Abstract

Reading serves as the fundamental basis for acquiring knowledge and fostering educational growth. The acquisition of this skill is not inherent but rather must be cultivated over time. It is imperative to seek knowledge through external sources. Consequently, the instruction of reading plays a pivotal role in the advancement of human cognition. Educating individuals to attain literacy in reading comprehension entails a meticulous process that necessitates a profound understanding of pedagogical methodologies, particularly those teaching approaches that have been systemically developed. Cooperative Discussion and Questioning (Coop-Dis-Q) strategies are advocated as a method for instructing reading through collaborative efforts. Such an approach presents an intriguing perspective and is poised to facilitate the organization of educational endeavors. The management of learning involves a structured procedure comprising five essential steps: 1) create groups; 2) prepare a set of questions; 3) groups discuss a story and divide questions; 4) triads discuss, answer, and add questions; and 5) triads present and discuss their answers. This sequential learning structure promotes learner engagement through cooperative learning, discussion, and collaborative question-and-answer interactions. Utilizing this pedagogical approach facilitates the enhancement of proficient reading skills and effective learning administration. Such methodology aligns with the objective of fostering learners' competencies in the 21st century, communication competency, collaboration, teamwork, and leadership competency.

Keyword: Coop-Dis-Q; Technique for Reading Teaching; Cooperative Learning

¹ Faculty of Learning Sciences and Education, Thammasat University

* Corresponding author e-mail: uansiriapichat@gmail.com

กลยุทธ์การเรียนรู้ การอภิปราย และการตั้งคำถามแบบมีส่วนร่วม (COOP-DIS-Q): เทคนิคสอนการอ่านด้วยการทำงานเป็นทีม

อภิชาติ อ้วนศิริ^{1*}

รับบทความ: 26 กุมภาพันธ์ 2567 แก้ไขบทความ: 8 มิถุนายน 2567 รับตีพิมพ์: 8 มิถุนายน 2567

บทคัดย่อ

การอ่าน เป็นพื้นฐานของการเรียนรู้และความรู้ เป็นความสามารถที่มีได้เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ แต่ต้องอาศัยการเรียนรู้จากผู้อื่น การสอนอ่านมีความสำคัญต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของมนุษย์เป็นอย่างมาก การพัฒนาผู้เรียนให้มีความฉลาดรู้ด้านการอ่าน เป็นกระบวนการที่ต้องอาศัยความรู้ทางศาสตร์การสอน โดยเฉพาะรูปแบบวิธีการ หรือเทคนิคการสอนที่พัฒนาขึ้นอย่างเป็นระบบ กลยุทธ์การเรียนรู้ การอภิปราย และการตั้งคำถามแบบมีส่วนร่วม ในฐานะที่เป็นเทคนิคสอนการอ่านด้วยการทำงานเป็นทีม นับเป็นแนวทางหนึ่งที่น่าสนใจและน่าจะสร้างประโยชน์ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้ โดยมีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ 5 ขั้นตอน คือ 1) สร้างกลุ่ม 2) เตรียมชุดคำถาม 3) อภิปรายเรื่องราวเป็นกลุ่มและแบ่งคำถาม 4) อภิปรายไตรมิตร ตอบคำถาม และเพิ่มคำถาม และ 5) นำเสนอไตรมิตร อภิปรายคำตอบของกลุ่ม การจัดการเรียนรู้ตามขั้นตอนดังกล่าวจะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ผ่านการเรียนรู้แบบร่วมมือ การอภิปราย และตอบคำถามร่วมกัน ซึ่งเทคนิคการสอนนี้สามารถนำไปพัฒนาการจัดการเรียนรู้ด้านการอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายในการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะในศตวรรษที่ 21 โดยเฉพาะสมรรถนะด้านการสื่อสาร ด้านการทำงานแบบรวมพลังเป็นทีมและมีภาวะผู้นำ

คำสำคัญ: กลยุทธ์การเรียนรู้ การอภิปราย และการตั้งคำถามแบบมีส่วนร่วม; เทคนิคสอนการอ่าน; การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม

¹ คณะวิทยาการเรียนรู้และศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

* Corresponding author e-mail: uansiriapichat@gmail.com

บทนำ

การเรียนรู้เรื่องการอ่าน เป็นกระบวนการพัฒนาผู้เรียนที่สำคัญ ผู้เรียนในวัยเริ่มต้นเรียนรู้จะมีพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านการอ่านคล้ายคลึงกัน โดยเฉพาะเรื่องรูปแบบและพฤติกรรมการอ่านของผู้เรียนขณะเรียนรู้เรื่องการอ่าน นับตั้งแต่การเห็นคุณค่าและรับรู้เกี่ยวกับตัวอักษร เสียงและการออกเสียง ไปจนถึงการฝึกออกเสียง และการหาความหมายคำ ตามลำดับ การพัฒนาทักษะการอ่านของผู้เรียนมักเริ่มต้นจากระดับประถมศึกษา ทักษะทางภาษาที่จัดให้มีการเรียนการสอนตั้งแต่ระยะเริ่มเรียนเป็นพื้นฐานจำเป็นในการศึกษาเรื่องอื่น ๆ ทักษะเหล่านี้เป็นทักษะที่ผู้เรียนจะนำไปใช้เพื่อเรียนรู้และพัฒนาทักษะด้านอื่น ๆ ในระดับที่สูงขึ้น และพัฒนาให้เกิดความเชี่ยวชาญในการอ่าน (Brown, 2014) ความสามารถในการอ่าน ถือเป็นองค์ประกอบพื้นฐานในการศึกษาระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ผู้เรียนที่เชี่ยวชาญในการอ่านจะสร้างความเข้าใจในความหมายจากเรื่องที่อ่านโดยใช้ทักษะการคิดขั้นสูง โดยไม่ใช่เพียงการใช้ความสามารถด้านการอ่านระดับพื้นฐาน ซึ่งอาศัยเฉพาะการดึงข้อมูลหรือข้อเท็จจริงจากข้อความในกระบวนการทำความเข้าใจในเนื้อเรื่องเท่านั้น (Pearson & Cervetti, 2015) นอกจากนี้ การอ่านซึ่งถือว่าเป็นองค์ประกอบสำคัญของการรู้หนังสือและเป็นสิ่งจำเป็นของโลกปัจจุบันที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ความสามารถในการอ่านเป็นเรื่องพื้นฐานของทุกคน ไม่ใช่สำหรับการเรียนรู้ในโรงเรียนเท่านั้น แต่ยังหมายรวมถึงการพัฒนาพฤติกรรมและจิตใจของผู้เรียน การศึกษาต่อ การฝึกอบรม การมีส่วนร่วมกับกิจกรรมต่าง ๆ และการใช้ประโยชน์ในกิจกรรมทางสังคมและเศรษฐกิจของผู้เรียนด้วย (Rowe & National Inquiry into the Teaching of Literacy (Australia), 2005)

กระบวนการที่เกี่ยวกับการเรียนรู้เรื่องการอ่านในปัจจุบัน ได้เปลี่ยนแปลงไปมาก โดยเฉพาะเมื่อมีการจัดตั้งองค์การเพื่อความร่วมมือและการพัฒนาทางเศรษฐกิจ (Organization for Economic Co-operation and Development) หรือ OECD ซึ่งเป็นองค์กรระหว่างประเทศของกลุ่มประเทศที่พัฒนาแล้วในระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยและเศรษฐกิจการค้าเสรี เพื่อสร้างความร่วมมือกันในการพัฒนาเศรษฐกิจของภูมิภาคยุโรปและนานาชาติ ซึ่งได้ริเริ่มโปรแกรมประเมินสมรรถนะนักเรียนมาตรฐานสากล หรือ Programmed for International Student Assessment เรียกโดยย่อว่า PISA มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินคุณภาพของระบบการศึกษาของประเทศต่าง ๆ เกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมให้ “เยาวชน” ที่มีอายุ 15 ปี ซึ่งเป็นวัยที่จบการศึกษาภาคบังคับแล้ว เพื่อวัดศักยภาพหรือความสามารถพื้นฐานที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในโลกที่มีการเปลี่ยนแปลง โดย PISA เน้นการประเมินสมรรถนะของนักเรียนเกี่ยวกับการใช้ความรู้และทักษะในชีวิตจริงมากกว่าการเรียนรู้ตามหลักสูตรในโรงเรียน ปัจจุบันมีประเทศจากทั่วโลกเข้าร่วมโปรแกรม PISA มากกว่า 80 ประเทศ ซึ่งประเทศไทยได้เข้าร่วมตั้งแต่ปี พ.ศ. 2543 ถึงปัจจุบัน (PISA Thailand, 2024) โดย PISA ประเมินสมรรถนะที่เรียกว่า Literacy ซึ่งศูนย์ดำเนินงาน PISA แห่งชาติ สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีได้นิยามคำว่า Literacy ว่า “ความฉลาดรู้” โดยให้ข้อมูลว่า PISA เลือกประเมินความฉลาดรู้ในสามด้าน ได้แก่ ความฉลาดรู้ด้านการอ่าน (Reading Literacy) ความฉลาดรู้ด้านคณิตศาสตร์ (Mathematical Literacy) และความฉลาดรู้ด้านวิทยาศาสตร์ (Scientific Literacy) สิ่งที่น่าสนใจคือการเปลี่ยนกระบวนการที่เกี่ยวกับการเรียนรู้เรื่องการอ่าน เป็น “การอ่านเพื่อการเรียนรู้” โดย PISA ให้นิยามความฉลาดรู้ด้านการอ่าน ไว้ว่า “ความสามารถที่จะทำความเข้าใจกับสิ่งที่ได้อ่าน สามารถนำไปใช้ประเมิน สะท้อนออกมาเป็นความคิดเห็นของตนเอง มีความรักและผูกพันกับการอ่าน เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย พัฒนาความรู้และ

ศักยภาพ และการมีส่วนร่วมในสังคม” โดยเน้น “การอ่านเพื่อการเรียนรู้” มากกว่าทักษะในการอ่านที่เกิดจาก “การเรียนรู้เพื่อการอ่าน” เพื่อประเมินว่านักเรียนได้พัฒนาศักยภาพการอ่านของตนเองและมีความสามารถในการอ่านให้เป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้ในการมีส่วนร่วมต่อกิจกรรมและความเป็นไปของสังคมอย่างมีประสิทธิภาพ หรือไม่เพียงใด

จากข้างต้นจะเห็นได้ว่านิยามเรื่องของการอ่านของ PISA มีความหมายกว้างกว่า “การอ่านออก” ซึ่งเป็นการอ่านขั้นพื้นฐาน แต่มุ่งเน้นที่ “การอ่านเป็น” ซึ่งเป็นการอ่านขั้นสูง โดยสถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ กล่าวว่า ความฉลาดรู้ด้านการอ่าน ตามคำนิยามของ PISA เป็นการรู้เรื่องการอ่านที่ครอบคลุมถึงความเข้าใจ (Understanding) การใช้ (Using) การสะท้อน (Reflecting) และความรักและผูกพันกับการอ่าน (Engaging) (Bureau of Academic Affairs and Education, Ministry of Education, 2019) การสอนการอ่านวิชาภาษาไทยปัจจุบัน มุ่งเน้นไปที่การส่งเสริมความสามารถในการอ่านหรือประสิทธิภาพในการอ่านของผู้เรียน ซึ่งเป็นจุดประสงค์การเรียนรู้ที่อยู่ในระดับของ “การอ่านเป็น” มากกว่า “การอ่านได้” เพราะการอ่านได้เป็นเพียงแค่การอ่านหนังสือออกตามหลักการอ่านออกเขียนได้พื้นฐาน แต่อาจจะไม่เข้าใจความหมายของคำ ข้อความ หรือประโยคที่อ่านก็ได้ ส่วนการอ่านเป็นนั้น ผู้อ่านจะต้องอ่านได้อย่างถูกต้อง อ่านได้อย่างรวดเร็วและจับใจความสำคัญได้ มีวิจารณญาณในการอ่าน สามารถวิเคราะห์ วิเคราะห์ และแสดงข้อคิดเห็นที่ดีได้อย่างมีเหตุผล รู้จักนำความรู้จากการอ่านไปใช้ประโยชน์ในการเรียนรู้และการใช้ชีวิตประจำวันได้ (Satthathanaphat, 2022) โดยมีความพยายามประยุกต์ใช้การกำหนดสถานการณ์และการใช้คำถามเพื่อพัฒนาการอ่านเป็นให้เป็นการอ่านโดยใช้หลักการวินิจฉัย การพินิจสาร ตีความ และไตร่ตรองอย่างมีวิจารณญาณ ซึ่งสามารถฝึกฝนได้ตั้งแต่วัยเริ่มเรียน (Dankongrak, 2022)

ทั้งนี้ในปัจจุบัน สถานการณ์การศึกษาของประเทศไทยกำลังอยู่ในระดับน่าเป็นห่วง โดยหากพิจารณาจากผลการประเมิน PISA 2022 ของประเทศไทย พบว่า คะแนนเฉลี่ยความฉลาดรู้ด้านคณิตศาสตร์ มีคะแนน 394 คะแนน ความฉลาดรู้ด้านวิทยาศาสตร์ มีคะแนน 409 คะแนน และความฉลาดรู้ด้านการอ่าน มีคะแนน 379 คะแนน ซึ่งเมื่อเทียบกับ PISA 2018 พบว่า คะแนนเฉลี่ยของประเทศไทยทั้งสามด้านลดลง โดยด้านคณิตศาสตร์มีคะแนนเฉลี่ยลดลง 25 คะแนน ส่วนด้านวิทยาศาสตร์และการอ่าน มีคะแนนเฉลี่ยลดลง 17 คะแนน และ 14 คะแนน ตามลำดับ ทั้งนี้ เมื่อวิเคราะห์ผลการประเมินของประเทศไทยตั้งแต่ PISA 2000 จนถึง PISA 2022 พบว่า คะแนนเฉลี่ยด้านคณิตศาสตร์และการอ่านมีแนวโน้มลดลง (PISA Thailand, 2023)

การพัฒนาผู้เรียนให้มีความฉลาดรู้ด้านการอ่าน เป็นกระบวนการที่ต้องอาศัยความรู้ทางศาสตร์การสอน (Pedagogy) ซึ่งครอบคลุมความรู้เกี่ยวกับการเรียนรู้และการสอน ทั้งความรู้ทางปรัชญาทางการศึกษา บริบททางการสอน ทฤษฎี หลักการ แนวคิด ระบบ รูปแบบ วิธีการ เทคนิค และจิตวิทยาทางการเรียนรู้และการสอน จากนักคิดหรือผู้เชี่ยวชาญในศาสตร์การสอนที่ได้ศึกษาค้นคว้าและพัฒนาเครื่องมือเกี่ยวกับการสอนต่าง ๆ และทดสอบเครื่องมือตามกระบวนการทดสอบที่ได้รับการยอมรับในทางวิชาการแล้ว มาใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนโดยเฉพาะในการสอนอ่าน ซึ่งเป็นการสอนทักษะพื้นฐานสำคัญให้แก่ผู้เรียนในทุกระดับ โดยเฉพาะการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาที่การอ่านมีความสำคัญกับผู้เรียนในระดับนี้มาก เนื่องด้วยการอ่านเป็นทักษะพื้นฐานในการแสวงหาความรู้ในระดับที่สูงขึ้น การสื่อสารเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และการดำเนินชีวิตประจำวันของผู้เรียน

การสอนการอ่านด้วยการทำงานเป็นทีม เป็นการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) มุ่งเน้นการเรียนรู้ร่วมกันของนักเรียน โดยผู้สอนเปลี่ยนบทบาทไปเป็นผู้สนับสนุนการเรียนรู้ของนักเรียน Johnson & Johnson (2018) อธิบายว่า บทบาทของผู้สอนได้พัฒนาจากผู้สอนไปสู่ผู้ออกแบบกระบวนการเรียนรู้แบบ Active Learning ออกแบบสภาพแวดล้อมเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ และจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่เพิ่มการมีส่วนร่วมของนักเรียน หากจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้สนุกสนาน นักเรียนก็อยากมีส่วนร่วมและมีอารมณ์ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้มากขึ้น การเรียนรู้แบบร่วมมือมีแนวคิดพื้นฐานจากการเรียนรู้ร่วมกันของผู้เรียนที่หลากหลาย จัดกลุ่มเรียนรู้เป็นกลุ่มขนาดเล็กเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนทำกิจกรรมร่วมกัน เพื่อเพิ่มศักยภาพของตนเองและเพื่อนในกลุ่ม ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1. ความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันในทางบวก (Positive Interdependence) 2. ความรับผิดชอบของสมาชิกแต่ละบุคคล (Individual Accountability) 3. ปฏิสัมพันธ์ที่ส่งเสริมกันระหว่างสมาชิกภายในกลุ่ม (Promotive Interaction) 4. ทักษะทางสังคม (Social Skills) หรือการใช้ทักษะการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและทักษะการทำงานกลุ่มย่อย (Interpersonal and Small Group Skills) และ 5. การประมวลผลของสมาชิกภายในกลุ่ม (Group Processing) ที่เป็นผลจากกระบวนการทำงานของกลุ่มนั่นเอง

Gauthier (2001) ได้กล่าวถึงการพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนว่าเป็นความท้าทายด้านการสอนอย่างหนึ่ง กลยุทธ์การเรียนรู้ การอภิปราย และการตั้งคำถามแบบมีส่วนร่วมเป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพมากที่จะช่วยให้ผู้สอนสามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้บรรลุเป้าหมาย ซึ่งเทคนิคการสอนแบบใหม่นี้เรียกว่า Cooperative Discussion and Questioning หรือเรียกโดยย่อว่า Coop-Dis-Q ซึ่งถูกพัฒนาขึ้นโดยนำองค์ประกอบทั้งสามด้านมารวมกันเป็นกลยุทธ์เดียวกัน โดยมีแนวคิดพื้นฐานว่าการพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนต้องอาศัยความสามารถของนักเรียนที่เรียนเก่งหนึ่งคนมาส่งเสริมความสามารถของนักเรียนที่เรียนอ่อนอีกสองคน ซึ่งจะนำไปสู่ผลการจัดการเรียนรู้แบบซินเนอร์จิสติก (Synergistic) ซึ่ง Coop-Dis-Q เป็นกลยุทธ์ที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ส่งเสริมกันระหว่างสมาชิกภายในกลุ่มและความรับผิดชอบของสมาชิกแต่ละบุคคล ซึ่งจะส่งผลต่อการตัดสินใจในหลายระดับ

การจัดการเรียนรู้ภาษาไทยในปัจจุบัน มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะในศตวรรษที่ 21 โดย Tongaht (2018) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ภาษาไทยในปัจจุบันควรมีการปรับเปลี่ยน จากเดิมที่ใช้เนื้อหาสาระของภาษาไทยมากำหนดวัตถุประสงค์และกระบวนการเรียนรู้ ควรปรับเปลี่ยนโดยนำสมรรถนะในศตวรรษที่ 21 โดยเฉพาะสมรรถนะหลักมาเป็นฐานในการออกแบบประสบการณ์การเรียนรู้ เพื่อให้ นักเรียนฝึกปฏิบัติสมรรถนะต่าง ๆ อย่างรอบด้านและสมดุล เป็นการเตรียมนักเรียนให้มีความพร้อมต่อการเข้าสู่ยุคใหม่ ซึ่งสมรรถนะหลักที่ควรพิจารณา ประกอบด้วย 1. การคิดอย่างมีวิจารณญาณและการแก้ปัญหา (Critical Thinking and Problem Solving) 2. การสื่อสาร (Communication) 3. การร่วมมือร่วมใจ (Collaboration) และ 4. การคิดสร้างสรรค์และการสร้างนวัตกรรม (Creativity and Innovation) ซึ่งสมรรถนะเหล่านี้เป็นสิ่งที่ครูภาษาไทยควรให้ความสำคัญ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้ทันต่อความเปลี่ยนแปลงของสังคมและเทคโนโลยี โดยครูสามารถออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยให้สอดคล้องกับสมรรถนะเป้าหมายได้หลากหลายกิจกรรม

จากข้างต้น สะท้อนให้เห็นถึงกระบวนการที่เปลี่ยนแปลงไปของการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย สมรรถนะของผู้เรียนกลายเป็นเป้าหมายสำคัญในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ นอกจากสมรรถนะด้านการสื่อสารที่สามารถนำสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ทั้งด้านความรู้และทักษะกระบวนการมาจัดการเรียนรู้แล้ว

สมรรถนะการร่วมมือร่วมใจ ถือเป็นเป้าหมายสำคัญที่ครูภาษาไทยสามารถนำมากำหนดเป็นเป้าหมายสำหรับการจัดการเรียนรู้ โดย Tongaht (2018) ได้เสนอการกำหนดโครงสร้างหลักสูตรและการจัดประสบการณ์การเรียนรู้รายวิชาภาษาไทย โดยนำสมรรถนะการร่วมมือร่วมใจ หรือสมรรถนะด้านการทำงานแบบรวมพลังเป็นทีมและมีภาวะผู้นำ ตามจุดมุ่งหมายในการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะในศตวรรษที่ 21 มากำหนดเป็นสมรรถนะที่มุ่งพัฒนา ดังนี้

สิ่งที่เรียน (เนื้อหา/สาระการเรียนรู้)

เนื้อหาสาระด้านการประกอบกิจการหรือธุรกิจ ครอบคลุมด้านการเงิน การค้า การผลิต การหาทุน การจัดตั้งและดำเนินธุรกิจ ซึ่งสามารถนำเนื้อหาสาระเหล่านี้มาใช้มาเป็นส่วนหนึ่งในการฝึกทักษะทางภาษา (ทักษะการพูด การฟัง การอ่าน และการเขียน)

สมรรถนะหรือทักษะที่มุ่งพัฒนา

สมรรถนะด้านการทำงานแบบรวมพลังเป็นทีมและมีภาวะผู้นำ

วิธีการเรียน (การจัดประสบการณ์การเรียนรู้)

- (1) การเรียนรู้แบบร่วมมือ (กลุ่มย่อยและกลุ่มใหญ่)
- (2) การทำโครงงาน
- (3) การอภิปราย
- (4) การเรียนรู้ผ่านการให้บริการ (Social Service Learning)

จากตัวอย่างข้างต้นจะเห็นได้ว่า “สิ่งที่เรียน” มุ่งไปที่การฝึกทักษะทางภาษา ซึ่งนำมาประยุกต์ใช้กับการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้ ซึ่งในหลักสูตรแกนกลางได้แบ่งสาระการเรียนรู้ภาษาไทยออกเป็น 5 สาระ ได้แก่ สาระที่ 1 การอ่าน สาระที่ 2 การเขียน สาระที่ 3 การฟัง การดูและการพูด สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษา และ สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม โดยครูภาษาไทยสามารถใช้สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม มาเป็นแนวกำหนดในการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ เชื่อมโยงกับสาระการเรียนรู้ที่เป็นสาระด้านการฝึกทักษะทางภาษาได้ สามารถออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ มาเป็นกรอบกำหนดในการออกแบบกิจกรรมในแผนการจัดการเรียนรู้ ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือนี้ เป็นวิธีการหนึ่งที่มีความเหมาะสมที่จะนำมาจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน เทคนิคการสอน Coop-Dis-Q ซึ่งได้รับการพัฒนาขึ้นโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ร่วมกันด้วยการทำงานเป็นทีม เป็นเทคนิคการสอนที่มุ่งเน้นที่การพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนเป็นหลัก เป็นการพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะที่หลากหลายมากขึ้น ไม่จำกัดเฉพาะสมรรถนะด้านการสื่อสารเท่านั้น ซึ่งมีความเหมาะสมที่จะนำมาเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นอย่างยิ่ง

จากข้อมูลที่น่าเสนอมาทั้งหมด บทความนี้จึงมุ่งนำเสนอแนวคิดและการพัฒนาเทคนิคการสอน Coop-Dis-Q องค์ประกอบของเทคนิคการสอน ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ บทบาทของครูและนักเรียน และแนวทางการนำเทคนิคการสอน Coop-Dis-Q ไปประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องการอ่านเพื่อพัฒนาสมรรถนะด้านการทำงานแบบรวมพลังเป็นทีมและมีภาวะผู้นำ

เทคนิคการสอน Coop-Dis-Q

เทคนิคการสอน Cooperative Discussion and Questioning หรือเรียกโดยย่อว่า Coop-Dis-Q พัฒนาขึ้นโดย Lane Roy Gauthier รองศาสตราจารย์สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ ประจำมหาวิทยาลัย ฮุสตัน (University of Houston) สหรัฐอเมริกา ซึ่งเป็นนักวิชาการคนสำคัญที่สนใจเรื่องการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านของนักเรียน โดย Lane Roy Gauthier เห็นว่า การอำนวยความสะดวกในการทำความเข้าใจการอ่านของนักเรียน (Facilitating Students' Reading Comprehension) เป็นเหมือน การแสวงหาผู้อำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนรู้ (Facilitator) ให้กับห้องเรียน การสอนอ่านในปัจจุบันมีการศึกษาวิจัยและนำเสนอรูปแบบ กลยุทธ์ และเทคนิคการสอนที่หลากหลาย ซึ่งสามารถสรุปแนวคิดได้ 3 ด้าน คือ การเรียนรู้แบบร่วมมือ การอภิปราย และการตั้งคำถาม Coop-Dis-Q เป็นเทคนิคการสอนที่นำแนวคิดทั้ง 3 ด้านมาผนวกรวมกัน เพื่อนำจุดเด่นของแต่ละแนวคิดมาสร้างเทคนิคการสอนที่สนับสนุนความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

Gauthier (2001) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบ 3 ด้าน ของเทคนิคการสอน Coop-Dis-Q ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 การเรียนรู้แบบร่วมมือ

การเรียนรู้แบบร่วมมือ พัฒนาขึ้นโดยนักวิชาการที่มีชื่อเสียงหลายคน เช่น Robert Edward Slavin, David W Johnson, Roger T Johnson, และ Edythe Johnson Holubec เป็นต้น โดยให้นิยามการเรียนรู้แบบร่วมมือ ว่าเป็นวิธีการจัดการเรียนรู้โดยนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน ได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกันให้เกิดการเรียนรู้สูงสุดโดยใช้การเรียนการสอนของกลุ่มย่อย Brown, Collins, and Duguid (1989 cited in Gauthier, 2001) ได้อธิบายว่า การเพิ่มมิติของการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมทำได้โดยการสอนนักเรียนให้ตระหนักถึงบทบาทของตนเองและสมาชิกในกลุ่ม ที่ล้วนแต่มีส่วนร่วมในการแก้ปัญหา การคิดหากลยุทธ์ต่าง ๆ เพื่อใช้ในกระบวนการกลุ่ม และการแก้ไขความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนของกลุ่ม

การเรียนรู้แบบร่วมมือ เป็นแนวทางการสอนที่ได้รับการยอมรับทางวิชาการ ว่าสามารถนำมาประยุกต์ใช้เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านต่าง ๆ ของผู้เรียนตั้งแต่ระดับปฐมวัยจนถึงระดับอุดมศึกษารวมถึงการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการข้ามสาขาวิชาด้วย (Gillies, Millis & Davidson, 2023) แนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ครอบคลุมวิธีสอนหลากหลายวิธี เนื่องจากแนวคิดดังกล่าวมีรายละเอียดที่สามารถประยุกต์ใช้กับวิธีสอนที่หลากหลาย สามารถช่วยสนับสนุนให้นักเรียนสื่อสารกันได้ทั้งเรื่องทางวิชาการและเรื่องอื่น ๆ ซึ่งพัฒนาเป็นทักษะทางสังคมได้

องค์ประกอบที่ 2 การอภิปราย (Discussion)

การอภิปราย นับเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนรู้ Gambrell (1996 cited in Gauthier, 2001) อธิบายว่า การอภิปรายกลุ่มย่อย เป็นการกระตุ้นให้นักเรียนในกลุ่มพัฒนาความสามารถในการจดจำ การรับรู้ถึงสุนทรียภาพทางภาษาจากเนื้อหาที่อ่าน Alvermann, Dillon & O'Brien (1987 cited in Gauthier, 2001) อธิบายว่า การสนทนา มีประโยชน์อย่างมากต่อนักเรียน แต่การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ต้องใช้ความร่วมมือกันของครูและนักเรียน

กิจกรรมการอภิปรายกลุ่ม เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นการสื่อสารผ่านการพูด ผู้เรียนสามารถขยายความรู้และได้รับประสบการณ์ใหม่ ๆ ผ่านการสนทนา และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างสมาชิก

ในกลุ่ม (Mogea, 2023) การอภิปรายกลุ่ม สามารถจัดเป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ (Discussion as a Vehicle for Learning) ได้ โดยเฉพาะการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเรียนรู้/รับรู้ความคิดเห็นของผู้อื่น และการยอมรับความเห็นต่าง ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญของการพัฒนาคุณลักษณะเห็นอกเห็นใจผู้อื่น (Develops Empathy) ในอนาคตได้ (Lancaster, 2024) โดยกิจกรรมการอภิปรายกลุ่มนี้ สามารถประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือได้ เนื่องจากโดยธรรมชาติแล้ว การอภิปรายจะส่งเสริมการสื่อสารระหว่างบุคคลและให้พื้นที่กับนักเรียนแต่ละคน มีการใช้ทักษะทางสังคม หรือการใช้ทักษะการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและทักษะการทำงานกลุ่มย่อยของนักเรียน ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญสำหรับการเติบโตทางสติปัญญาของผู้เรียนในอนาคต

องค์ประกอบที่ 3 การตั้งคำถาม (Questioning)

Savage (1998, cited in Gauthier, 2001) อธิบายว่า ครูสามารถประเมินความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนได้ เนื่องจากคำถามที่นักเรียนถาม จะสะท้อนความเข้าใจของนักเรียน Strother (1989, cited in Gauthier, 2001) อธิบายว่า การตั้งคำถามเป็นส่วนหนึ่งในเทคนิคการสอนทั่วไป เพื่อประเมินความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนและประเมินประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้สอน โดยเมื่อครูตั้งคำถามกับนักเรียน ครูก็ควรให้ความสนใจกับคำตอบที่ถูกต้องตรงตามเนื้อหามากที่สุด Rosenblatt (1982, cited in Gauthier, 2001) อธิบายว่า คำตอบของนักเรียนมี 2 แบบ คือ แบบแสดงความรู้ (Efferent) และแบบสุนทรียภาพ (Aesthetic) ซึ่งเป็นการแสดงความรู้สึกต่อเรื่องที่อ่าน หรือแสดงความรู้สึกต่อแง่มุมต่าง ๆ ในเนื้อเรื่อง

การอภิปรายกับการตั้งคำถามเป็นกระบวนการที่เชื่อมโยงกัน เพื่อสนับสนุนให้การเรียนรู้แบบร่วมมือสามารถนำไปสู่การสรุปผลของการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ การทำงานร่วมกันของนักเรียนโดยการสื่อสารระหว่างสมาชิกในกลุ่ม การร่วมกันคิดและแสวงหาคำตอบจากเรื่องที่อ่านจะทำให้กระบวนการจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพมากขึ้น นอกจากนี้ การตั้งคำถาม ยังเป็นเครื่องมือในการวัดความเข้าใจของนักเรียน หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งสามารถวัดเป็นรายบุคคลหรือเป็นกลุ่มก็ได้ ขึ้นอยู่กับความต้องการของผู้สอน โดยหากเป็นการวัดความสามารถในด้านภาษาที่ผูกโยงกับความเข้าใจในรูปภาพและความหมายแล้ว ผู้สอนมักจะทดสอบโดยการถามคำถามรายบุคคล เพื่อลดอิทธิพลของกลุ่ม ซึ่งจะทำให้เข้าใจระดับความสามารถของผู้เรียนอย่างแท้จริงได้ (Richie, 2024)

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้

เทคนิคการสอน Coop-Dis-Q มีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ 5 ขั้นตอน ซึ่งบูรณาการแนวคิดได้ 3 ด้าน คือ การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม การอภิปราย และการตั้งคำถาม ให้เชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบ โดยรายละเอียดของแต่ละขั้นตอนมีดังนี้

ขั้นที่ 1 สร้างกลุ่ม (Create the Groups)

ครูสร้างกลุ่มตามจุดประสงค์การเรียนรู้ กลุ่มละ 6 คน โดยสามารถจัดกลุ่มนักเรียนได้หลายลักษณะ เช่น กลุ่มย่อยที่นักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกัน (Heterogenous) กลุ่มย่อยที่นักเรียนมีความสามารถเหมือนกันหรือใกล้เคียงกัน (Homogeneous) หรือแบบอื่น ๆ ที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

ตัวอย่างการสร้างกลุ่ม จากการศึกษาของ Lane Roy Gauthier ซึ่งศึกษาโดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ครูเลือกทดลองการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการสอน Coop-Dis-Q กลุ่มเดียว เพราะครูยังไม่เชี่ยวชาญในการจัดกระบวนการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการสอนนี้ โดยครูคนดังกล่าวคาดว่าจะการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสอนนี้จะช่วยพัฒนาความสามารถของผู้เรียนให้สูงขึ้น โดยครูเลือกนักเรียนในกลุ่มทดลองจำนวน 6 คน ประกอบด้วยนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านสูงจำนวน 3 คน และมีนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านไม่เป็นไปตามเกณฑ์ จำนวน 3 คน ซึ่งก่อนที่จะสร้างกลุ่มครูต้องพิจารณาว่านักเรียนทั้ง 6 คน สามารถทำงานร่วมกันได้ดี กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้หลังสร้างกลุ่มเสร็จแล้ว ครูได้อ่านออกเสียงวรรณกรรมเรื่อง Summer of the Monkeys ของ Wilson Rawls ให้นักเรียนฟัง ซึ่งเป็นการอ่านออกเสียงช้า ๆ ในหลาย ๆ คาบ จนครูนั่นใจว่านักเรียนเข้าใจเนื้อหาแล้ว

ขั้นที่ 2 เตรียมชุดคำถาม (Prepare a Set of Questions)

เมื่อประเมินความเข้าใจของนักเรียนในการอ่านเนื้อหาแล้ว ครูต้องพิจารณาถึงองค์ประกอบของเนื้อหาหรือบทอ่านอย่างละเอียด โดยต้องเป็นองค์ประกอบสำคัญที่นักเรียนต้องช่วยกันค้นหาคำตอบ คำถามควรสะท้อนกระบวนการรู้คิด (Cognitive Processes) ที่เกี่ยวข้องกับความเข้าใจ เช่น ความเข้าใจตัวอักษร (Literal) การสรุปความ (Inferential) และการวิเคราะห์ (Critical) เป็นต้น

ตัวอย่างการเตรียมชุดคำถาม จากการศึกษาของ Lane Roy Gauthier ในห้องเรียนที่ใช้ศึกษา ครูและผู้ช่วยวิจัยได้เตรียมชุดคำถามเกี่ยวกับวรรณกรรมเรื่อง Summer of the Monkeys จำนวน 8 ข้อ ดังนี้ (นักเรียนไม่เห็นข้อมูลที่อยู่ในวงเล็บ ซึ่งเป็นการระบุหมวดคำถาม)

คำถามที่ 1: เนื้อหาส่วนแรก ทำให้นักเรียนต้องการฟังการอ่านเนื้อเรื่องต่อไปหรือไม่ เพราะเหตุใด (คำถามของหมวด: การสอน, การประเมินผลการเรียนรู้ และสุนทรียภาพทางภาษา)

คำถามที่ 2: ตัวละครหลักสองคนที่เป็นเด็กชื่ออะไร (คำถามของหมวด: ความเข้าใจตัวอักษร, การประเมินผลการเรียนรู้, สุนทรียภาพทางภาษา และการแยกแยะข้อเท็จจริง)

คำถามที่ 3: สถานการณ์ทางการเงินของครอบครัว Lee เป็นอย่างไร นักเรียนพบสถานการณ์นี้ครั้งแรกในส่วนใดของเนื้อเรื่อง (คำถามของหมวด: การสรุปความ, การประเมินผลการเรียนรู้ และการแยกแยะข้อเท็จจริง)

คำถามที่ 4: ประเด็นที่นักเรียนไม่เข้าใจประเด็นแรกคืออะไร ทำไมนักเรียนถึงคิดว่าตัวเองไม่เข้าใจในประเด็นนั้น ต้องการให้ครูอ่านให้ฟังซ้ำหรือไม่ (คำถามของหมวด: ความเข้าใจตัวอักษร, การวิเคราะห์, การสอน, การประเมินผลการเรียนรู้, การแยกแยะข้อเท็จจริง และสุนทรียภาพทางภาษา)

คำถามที่ 5: แหวนวิเศษจากเห็ด เรียกว่าอะไร (คำถามของหมวด: ความเข้าใจตัวอักษร, การประเมินผลการเรียนรู้ และการแยกแยะข้อเท็จจริง)

คำถามที่ 6: เนื้อเรื่องตอนใดที่นักเรียนคิดว่าสนุกที่สุด เพราะเหตุใด (คำถามของหมวด: ความเข้าใจตัวอักษร, การวิเคราะห์, การสอน, การประเมินผลการเรียนรู้, การแยกแยะข้อเท็จจริง และสุนทรียภาพทางภาษา)

คำถามที่ 7: หลังจากที่ได้สิ่งที่เขาต้องการทั้งหมดแล้ว เขาตัดสินใจครั้งใหญ่อะไรในตอนท้ายของเรื่อง ทำไมเขาถึงทำเช่นนั้น นักเรียนเคยอยู่ในสถานการณ์เดียวกันกับ Jay Berry หรือไม่ นักเรียนคิดว่าเขาจะตัดสินใจทำสิ่งใด เพราะเหตุใด (คำถามของหมวด: ความเข้าใจตัวอักษร,

การสรุปความ, การวิเคราะห์, การสอน, การประเมินผลการเรียนรู้, การแยกแยะข้อเท็จจริง และสุนทรียภาพทางภาษา)

คำถามที่ 8: ข้อคิดที่ได้จากเรื่องนี้คืออะไร สิ่งเหล่านี้เกิดกับชีวิตจริงได้หรือไม่ (คำถามของหมวด: การสรุปความ, การวิเคราะห์ และการประเมินผลการเรียนรู้)

ขั้นที่ 3 อภิปรายเรื่องราวเป็นกลุ่มและแบ่งคำถาม (Groups Discuss the Story and Divide Questions)

ครูจะให้นักเรียนรวมกลุ่ม 6 คน (จากขั้นการสร้างกลุ่ม) และเริ่มสนทนากันเกี่ยวกับเนื้อเรื่องของบทอ่าน เมื่อการสนทนาเริ่มขึ้นครูจะต้องรีบออกจากวงสนทนาให้เร็วที่สุดและให้นักเรียนรับผิดชอบการสนทนาไปจนสิ้นสุดกระบวนการ เมื่อกระบวนการสนทนาสิ้นสุดลง ครูจะนำเสนอชุดคำถามให้นักเรียนทราบ ชุดคำถาม มี 2 แบบ คือ แบบแผ่นเดียว ที่ปรากฏคำถามทุกข้อ ซึ่งนักเรียนทุกคนต้องมีกระดาษคำถามแผ่นนี้ กับกระดาษคำถามที่ถูกตัดแยกคำถามออกเป็นข้อ ๆ ซึ่งมีเพียง 2 ชุด หลังจากให้นักเรียนเข้าใจเรื่องชุดคำถามแล้ว ครูจะแยกกลุ่มจากกลุ่ม 6 คน เป็นกลุ่มย่อย 3 คน เพื่อให้ทั้งสองกลุ่มย่อยมีความคิดแตกต่างกัน แล้วมอบคำถามที่ถูกตัดแยกคำถามออกเป็นข้อ ๆ ให้แต่ละกลุ่มย่อย นักเรียนหนึ่งคนในกลุ่ม (นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านสูง) จะเป็นคนแบ่งคำถาม ซึ่งจะให้อ่านจากนักเรียนคนนี้พิจารณาคำถามและตัดสินใจว่าจะมอบคำถามใดให้สมาชิกคนใดในกลุ่ม

ตัวอย่างการอภิปรายเรื่องราวเป็นกลุ่มและแบ่งคำถาม จากการศึกษาของ Lane Roy Gauthier กลุ่มนักเรียนตอบสนองต่อการสนทนากันเกี่ยวกับเนื้อหาอย่างกระตือรือร้น เนื่องจากบทอ่านกระตุ้นการสนทนาได้เป็นอย่างดี ครูอยู่ห่างจากวงสนทนา นักเรียนทั้ง 6 คน ใช้เวลาในการสนทนากันมากกว่าที่ครูคาดการณ์ไว้ ในระหว่างการสนทนานักเรียนได้ตอบคำถามไปแล้ว 2 ข้อ (โดยไม่รู้ตัว) ก่อนที่จะเห็นคำถาม ครูได้นำเสนอชุดคำถามในกลุ่ม ครูจะแยกกลุ่มจากกลุ่ม 6 คน เป็นกลุ่มย่อย 3 คน (กลุ่มแรกมีนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านสูงจำนวน 1 คน และมีนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านไม่เป็นไปตามเกณฑ์ จำนวน 2 คน และกลุ่มที่ 2 มีนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านสูงจำนวน 2 คน และมีนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านไม่เป็นไปตามเกณฑ์ จำนวน 1 คน) ครูแจ้งให้นักเรียนงดการสนทนากันจนกว่าจะแบ่งคำถามแล้วเสร็จ เมื่อนักเรียนเห็นคำถามก็รู้ได้ทันทีว่าตอบคำถามไปแล้ว 2 ข้อ เพื่อความเป็นธรรม นักเรียนได้ตกลงกันว่าแต่ละคนจะได้รับคำถามที่ตอบกันไปแล้วคนละข้อ และอีก 6 ข้อ ให้ตกลงกันว่าคำถามใดให้สมาชิกคนใดในกลุ่มเป็นผู้รับผิดชอบ

ขั้นที่ 4 อภิปรายไตรมิตร ตอบคำถาม และเพิ่มคำถาม (Triads Discuss, Answer, and Add Questions)

นักเรียนที่แยกกลุ่มย่อย 3 คน ในบทความนี้จะเรียกว่า “กลุ่มไตรมิตร” ครูจะขอให้แต่ละกลุ่มอภิปรายร่วมกัน และร่วมกันตอบคำถาม กิจกรรมในขั้นตอนนี้จะมีประสิทธิภาพมากขึ้นหากกลุ่มไตรมิตรทั้งสองกลุ่มทำกิจกรรมในพื้นที่ที่ห่างจากกัน ครูจะขอให้กลุ่มไตรมิตรทั้งสองกลุ่มแต่งตั้งตัวแทนกลุ่มเพื่อเป็นผู้เขียนคำตอบของกลุ่ม และนักเรียนอีกสองคนช่วยสนับสนุนการเขียนคำตอบ โดยครูควรสนับสนุนให้กลุ่มไตรมิตรเพิ่มคำถามใหม่ลงในรายการ เพื่อระบุประเด็นที่คิดว่ามีความสำคัญนอกเหนือจากส่วนที่ครูจัดทำไว้

ตัวอย่างอภิปรายไตรมิตร ตอบคำถาม และเพิ่มคำถาม จากการศึกษาของ Lane Roy Gauthier ขั้นตอนนี้เป็นไปด้วยความราบรื่น ได้แบ่งกลุ่มไตรมิตร และมอบหมายให้ร่วมกันทำงานคนละมุมในห้อง

สมุดของโรงเรียน แต่ละกลุ่มจะได้รับสำเนาของวรรณกรรมเรื่อง Summer of the Monkeys นักเรียน
 หนึ่งคนในกลุ่ม (นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านสูง) จะมีสำเนาบทอ่านของตนเองด้วย ครูจะไม่อยู่
 กำกับดูแลนักเรียนในขั้นตอนนี้

ขั้นที่ 5 นำเสนอไตรมิตร อภิปรายคำตอบของกลุ่ม (Triads Present and Discuss Their Answers)

ครูแจ้งให้กลุ่มไตรมิตรจากขั้นที่ 4 กลับมารวมกลุ่ม 6 คนอีกครั้ง แล้วให้กลุ่มไตรมิตรทั้ง 2 กลุ่ม
 ที่กลับมารวมกันอภิปรายกันอีกครั้งถึงคำตอบที่แท้จริงและน่าจะถูกต้องที่สุด การอภิปรายเกี่ยวกับ
 คำตอบแต่ละข้อควรสนับสนุนให้นักเรียนเสนอคำตอบจากหลากหลายมุมมอง ครูจะถามกลุ่มไตรมิตร
 ว่าจะเพิ่มคำถามหรือไม่ โดยหากกลุ่มตัดสินใจเลือกคำถามเพิ่มก็จะเข้าสู่กระบวนการหารือกันในกลุ่ม
 ครูจะมีส่วนร่วมในขั้นตอนนี้ เพื่อสาธิตการใช้เหตุผลให้นักเรียนเห็นเป็นตัวอย่าง เมื่อกลุ่มไตรมิตรตอบ
 คำถามครบแล้ว ถือว่าจบกิจกรรมการเรียนรู้

ตัวอย่างการนำเสนอไตรมิตร อภิปรายคำตอบของกลุ่ม จากการศึกษาของ Lane Roy Gauthier
 ครูแจ้งให้กลุ่มไตรมิตรกลับมารวมกลุ่ม 6 คนอีกครั้ง สังเกตเห็นว่ากลุ่มไตรมิตรทั้งสองกลุ่มมีความกังวลที่
 จะแบ่งปันข้อมูลของกลุ่มตนเองให้กับอีกฝ่าย จะพบปัญหาเล็กน้อยในการนำเสนอข้อมูลและอภิปรายผล
 และการแสดงเหตุผลประกอบเมื่อไม่เห็นด้วยกับบางประเด็นของสมาชิกในกลุ่ม คำถามที่หก (เนื้อเรื่อง
 ตอนใดที่นักเรียนคิดว่าสนุกที่สุด เพราะเหตุใด) เป็นคำถามที่สร้างการสนทนาระหว่างสมาชิกในกลุ่ม
 ได้มากที่สุด นักเรียนอธิบายว่ามีความเห็นไม่ตรงกันระหว่างสมาชิกในกลุ่มไตรมิตรเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง
 ตอนที่สนุกที่สุด ต่างคนต่างเลือกนำเสนอตอนที่คิดว่าสนุกที่สุดแตกต่างกัน การสนทนาในประเด็นนี้
 เป็นการสนทนาที่นักเรียนกระตือรือร้นในการนำเสนอเป็นอย่างมาก มีเสียงหัวเราะตลอดการสนทนา
 โดยนักเรียนทุกคนเล่าถึงเนื้อเรื่องในส่วนต่าง ๆ ของหนังสือได้อย่างสนุกสนาน นักเรียนหนึ่งคนในกลุ่ม
 ไตรมิตรกลุ่มแรก (นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านสูง) เพิ่มคำถามอีกสองคำถามโดยให้เหตุผลว่า
 เป็นคำถามสำคัญที่ทางกลุ่มตัดสินใจร่วมกันแล้ว และเห็นควรให้รวมไว้ในชุดคำถามและคำตอบของกลุ่ม
 นักเรียนหนึ่งคนในกลุ่มไตรมิตรกลุ่มที่สอง (นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านสูง) เพิ่มคำถามอีกหนึ่ง
 คำถาม โดยสังเกตได้ว่า คำถามที่นักเรียนร่วมกันสร้างขึ้น ได้มีการร่วมกันตอบคำถาม อภิปราย และ
 มีปฏิสัมพันธ์กันในกลุ่มด้วยท่าที่เป็นมิตร คล้ายคลึงกับพฤติกรรมที่สมาชิกในกลุ่มร่วมกันตอบคำถาม
 อภิปราย และมีปฏิสัมพันธ์กันในระยะที่ต้องตอบคำถามเป็นชุดคำถามจากครู ช่วงท้ายของกิจกรรม
 นักเรียนยกประเด็นสนทนาอื่น ๆ อีกสองสามประเด็น และนักเรียนได้ร่วมกันสรุปการเรียนรู้ และลง
 ความเห็นเป็นเอกฉันท์ว่าเมื่อเปรียบเทียบการจัดการเรียนรู้แบบปกติที่ไม่ได้ใช้เทคนิคการสอนร่วมด้วย
 แล้ว การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการสอน Coop-Dis-Q มีความสนุกสนาน และได้ช่วยให้
 นักเรียนทั้งหมดเข้าใจเนื้อหาและมุมมองต่าง ๆ ได้ดียิ่งขึ้น

บทบาทของครูและนักเรียน

การนำเทคนิคการสอน Coop-Dis-Q มาประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องการอ่าน
 ตามกระบวนการที่ Lane Roy Gauthier ได้นำเสนอไว้ สามารถอธิบายเกี่ยวกับบทบาทครูและนักเรียน

บทบาทของครู

1. บทบาทในการสร้างกลุ่มของนักเรียน โดยเป็นผู้พิจารณาเนื้อเรื่อง กำหนดขนาดของกลุ่ม คัด
 เลือกนักเรียนตามระดับความสามารถ การพิจารณาพฤติกรรมของผู้เรียนเพื่อพิจารณาความเป็นไปได้ใน
 การทำงานร่วมกันของสมาชิกในกลุ่ม และการมอบบทบาทให้นักเรียนแต่ละคน

2. บทบาทในการเป็นผู้อธิบายเกณฑ์การทำงานร่วมกัน เพื่อการประสบความสำเร็จของกลุ่ม
3. บทบาทในการระบุพฤติกรรมที่คาดหวัง
4. บทบาทในการอำนวยความสะดวกการเรียนรู้และให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียน
5. บทบาทในการประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียน

บทบาทของนักเรียน

1. บทบาทในการสร้างกลุ่ม
2. บทบาทในการรับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเองและสมาชิกในกลุ่ม
3. บทบาทในการช่วยเหลือสมาชิกในกลุ่มให้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้
4. บทบาทในการเป็นตัวแทนกลุ่ม เพื่อทำหน้าที่ประสานงานกับสมาชิกในกลุ่ม หรือปฏิบัติหน้าที่เฉพาะเรื่องเพื่อให้กิจกรรมการเรียนรู้บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้
5. บทบาทในการแสดงความคิดเห็นและให้เหตุผลประกอบความคิดเห็นของตนเอง หรือความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่ม

เทคนิคการสอน Coop-Dis-Q กับการวิจัย

ในปัจจุบันมีการศึกษาวิจัยด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสอน Coop-Dis-Q อย่างหลากหลาย โดยสามารถสรุปได้ดังนี้

(1) การวิจัยด้านการพัฒนาทักษะการอ่าน

การศึกษาโดยประยุกต์ใช้เทคนิคการสอน Coop-Dis-Q เพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน พบว่า หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการสอน Coop-Dis-Q สามารถพัฒนาให้ผู้เรียนมีความสามารถในการเข้าใจบทอ่านมากขึ้น (Herman, 2014; Salsabila, 2016; Anggara, Saleh, & Sofwan, 2018) ซึ่งเป็นผลมาจากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันในชั้นเรียนผ่านการเรียนรู้แบบร่วมมือ Tamimy, Rashidi, & Koh (2023) อธิบายว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือมีผลทางตรงต่อคุณภาพการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียน เนื่องจากการเรียนรู้เชิงรุกที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้พึ่งพาซึ่งกันและกันในเชิงบวก และมีโอกาสได้แสดงความคิดเห็นในบทบาทของตนเอง เช่น การเป็นผู้สอน (Tutor) หรือ ผู้เรียน (Tutee) เป็นต้น ซึ่งทำให้ผู้เรียนมีความต้องการการมีส่วนร่วมในการแบ่งปันความรู้ตามบทบาทนั้น ๆ

(2) การวิจัยด้านการพัฒนาทักษะการวิเคราะห์และตีความ

การศึกษาโดยประยุกต์ใช้เทคนิคการสอน Coop-Dis-Q เพื่อพัฒนาทักษะการวิเคราะห์และตีความ พบว่า หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการสอน Coop-Dis-Q สามารถพัฒนาให้ผู้เรียนมีการวิเคราะห์และตีความสูงขึ้น (Spencer, 2018; Walidaini, Mujiyanto, & Warsono, 2021) ซึ่งเป็นผลมาจากการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้อภิปรายและร่วมกันตอบคำถาม Coopmans and Kan (2023) กล่าวว่า การอภิปรายและร่วมกันตอบคำถาม มีประโยชน์อย่างมากในประเด็นด้านการรับฟังผู้อื่นและการยอมรับความเห็นต่าง ในประเด็นสนทนาที่ร่วมกันอภิปราย ซึ่งเป็นการฝึกธรรมชาติของการเข้าข้างตนเองของมนุษย์ เพราะโดยธรรมชาติแล้ว สังคมมนุษย์มักมีความขัดแย้งเชิงปัจเจก (Inherently Controversial) เนื่องจากประสบการณ์ที่แตกต่างกันของบุคคล ซึ่งในชั้นเรียนก็เกิดขึ้นได้เช่นเดียวกัน การเปิดโอกาสให้มีการรับฟังกันจึงส่งเสริมให้เกิดการเห็นอกเห็นใจกัน ผ่านการรับฟังและโต้แย้งอย่างมีเหตุผล จนสามารถพัฒนาไปสู่การพัฒนาทักษะการวิเคราะห์และตีความเพื่อปรับใช้ในการเรียนรู้และชีวิตประจำวันได้

จากทั้งหมดจะเห็นได้ว่า การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการสอน Coop-Dis-Q เป็นตัวแปรสำคัญในการเพิ่มประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านให้สูงขึ้น การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการสอน Coop-Dis-Q นี้ เป็นเทคนิคการสอนที่น่าสนใจ ในการนำมาประยุกต์ใช้กับการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องการอ่านภาษาไทย โดยผู้เขียนมีความประสงค์เสนอแนะแนวทางการประยุกต์ใช้เทคนิคการสอน Coop-Dis-Q ในการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องการอ่านภาษาไทย ดังนี้

แนวทางการประยุกต์ใช้เทคนิคการสอน Coop-Dis-Q ในการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องการอ่านภาษาไทย

กิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านจับใจความ

ขั้นที่ 1 สร้างกลุ่ม

- (1) ครูให้นักเรียนสร้างกลุ่ม โดยเริ่มต้นจากการชวนเพื่อนนักเรียนที่มีผลการเรียนดี (เด็กเก่ง) ออกมาทีละคน แล้วติดสติ๊กเกอร์วงกลมสีแดงไว้ที่อกเสื้อด้านซ้าย ให้ครบจำนวน 10 คน แล้วให้ทั้ง 10 คนจับคู่กันตามความสมัครใจ จะได้นักเรียน 5 คู่
- (2) ครูกำหนดให้แบ่งกลุ่มออกเป็นกลุ่มละ 6 คน ให้นักเรียนที่เหลือไปจับกลุ่มกับเพื่อนที่จับคู่กันอยู่ให้ครบกลุ่มละ 6 คน

ขั้นที่ 2 เตรียมชุดคำถาม

นักเรียนทุกคนอ่านพาดหัวข่าว อภิปรายคำถามว่าพาดหัวข่าวนี้จะเกี่ยวกับเรื่องใด ควรหาคำถามอย่างไรบ้าง และร่วมกันเตรียมชุดคำถาม โดยคำถาม มี 2 รูปแบบ คือ คำถามในกระดานหน้าเดียวสำหรับนักเรียนทุกคน และ คำถามของกลุ่ม ที่ตัดแยกคำถามออกเป็นข้อ ๆ

ในขั้นนี้ ผู้สอนสามารถประยุกต์ใช้บทอ่าน (Text) ที่สอดคล้องกับกรอบการประเมินความฉลาดรู้ด้านการอ่าน PISA 2022 ได้ โดยในที่นี้ใช้บทอ่านประเภทการบรรยาย (Narration) คือ พาดหัวข่าว ซึ่งเป็นการบอกเล่าถึงสิ่งใดสิ่งหนึ่งในมิติของเวลา และการลำดับก่อนหลัง โดยใช้หลัก 5W1H โดย 5W ประกอบด้วย Who (ใคร) What (ทำอะไร) Where (ที่ไหน) When (อย่างไร) Why (ทำไม) และ 1H คือ How (อย่างไร) เป็นขั้นตอน ที่จะต่อเนื่องจากพาดหัวข่าว ซึ่งพาดหัวข่าวถือเป็นบทอ่านแบบต่อเนื่อง (Continuous Text) โดยมีรูปแบบเป็นประโยคต่อเนื่องกันเป็นย่อหน้า และมีหลายส่วนเชื่อมต่อกัน

ขั้นที่ 3 อภิปรายเรื่องราวเป็นกลุ่มและแบ่งคำถาม

- (1) ทบทวนความรู้เดิมเรื่องหลักการจับใจความสำคัญ และการแยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากข่าว
- (2) นักเรียนแต่ละกลุ่มอ่านข่าวที่กำหนดให้
- (3) นักเรียนรายงานสิ่งที่พบในข่าว โดยแต่ละกลุ่มอภิปรายเรื่องราวเป็นกลุ่ม ว่าแต่ละคนค้นพบอะไรบ้าง คำไหนบ้าง และเหตุการณ์ที่พบมีเหตุการณ์ใดบ้าง หลังจากนั้นแจกชุดคำถามให้แต่ละกลุ่ม และนักเรียนอ่านคำถามร่วมกัน
- (4) นักเรียนที่มีสติ๊กเกอร์สีแดงช่วยแบ่งคำถามที่เป็นชุดคำถามที่ถูกตัดแยกคำถามออกจากกันให้เพื่อนไปหาคำตอบ

ในขั้นนี้ ผู้สอนสามารถจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งเน้นกระบวนการอ่าน (Processes) ที่สอดคล้องกับกรอบการประเมินความฉลาดรู้ด้านการอ่าน PISA 2022 ได้ แบ่งเป็น 4 กระบวนการ คือ

การรู้ตำแหน่งข้อสนเทศในบทอ่าน การมีความเข้าใจในบทอ่าน การประเมินและสะท้อนความคิดเห็นต่อบทอ่าน และความคล่องของการอ่าน โดยหลังการทบทวนความรู้เดิมเรื่องหลักการจับใจความสำคัญ การแยกข้อเท็จจริง และข้อคิดเห็นจากข่าวแล้ว ผู้สอนควรให้ผู้เรียนฝึกอ่านพาดหัวข่าวอย่างหลากหลาย โดยใช้การยกตัวอย่างและอ่านออกเสียงทั้งชั้นเพื่อให้อ่านได้อย่างคล่องแคล่ว (Reading Fluency) จากนั้นจึงอธิบายเกี่ยวกับแหล่งข้อมูลที่ยกตัวอย่าง เช่น พาดหัวข่าวจากหนังสือพิมพ์ พาดหัวข่าวจากหนังสือพิมพ์ออนไลน์ หรือจากแอปพลิเคชันต่าง ๆ เป็นต้น เพื่อให้เข้าใจตำแหน่งสารสนเทศในบทอ่าน (Locating Information) โดยผู้สอนต้องอธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจถึงข้อจำกัดบางประการของสื่อที่มีอิทธิพลต่อการใช้ภาษาด้วย เช่น จำนวนหน้าที่จำกัด หรือขนาดข้อความที่ปรับให้เข้ากับสื่อรูปแบบสื่อ ตลอดจนข้อความที่มาจากสื่อภาพ ที่มีการใช้ตัวอักษรน้อยเพราะสามารถใช้ภาพสื่อความหมายได้ เป็นต้น แล้วจึงให้นักเรียนแต่ละกลุ่มอ่านข่าวที่กำหนด และให้นักเรียนรายงานสิ่งที่พบในข่าว โดยแต่ละกลุ่มจะร่วมกันอภิปรายเรื่องราวเป็นกลุ่ม ซึ่งเปรียบเสมือนการมอบหมายภาระงาน เพื่อฝึกให้ผู้เรียนสร้างความเข้าใจในความหมายที่แท้จริงของบทอ่าน (Representing Literal Meaning) ผ่านการร่วมกันอภิปรายได้

ขั้นที่ 4 อภิปรายไตรมิตร ตอบคำถาม และเพิ่มคำถาม

- (1) แบ่งกลุ่ม จากขั้นตอนที่ 3 ออกเป็น 2 กลุ่มย่อย โดยนักเรียนที่มีสติ๊กเกอร์สีแดง แยกกันออกเป็น 2 กลุ่มย่อย แล้วให้นักเรียนที่เหลือไปจับกลุ่มกับนักเรียนทั้งสองคนให้ได้ กลุ่มละ 3 คน เรียกว่า “กลุ่มไตรมิตร” เพื่อส่งเสริมให้เด็กเก่งได้ช่วยเหลือเพื่อนอย่างใกล้ชิดมากขึ้น
- (2) กลุ่มไตรมิตรอภิปรายกันอีกครั้ง โดยให้นักเรียนที่มีสติ๊กเกอร์สีแดงเป็นผู้ฟังและคอยแนะนำเพื่อนอีก 2 คน โดยอาจจะมีการตั้งคำถามร่วมกันว่าการให้คำแนะนำเพื่อนไม่ควรตำหนิเพื่อนหากเพื่อนพูดผิดหรืออ่านไม่ถูกต้อง ควรแนะนำให้เพื่อนอ่านให้ถูกต้อง และแสดงการชื่นชมเพื่อนเมื่อเพื่อนทำถูกต้องตามที่แนะนำ โดยครูควรหมั่นสังเกตว่ากลุ่มไตรมิตรกลุ่มใดบ้างที่ยังไม่บรรลุกระบวนการ โดยอาจจะช่วยกระตุ้นและสนับสนุนให้นักเรียนสร้างคำถามเพิ่มเติม

ในขั้นนี้ ผู้สอนสามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งเน้นกระบวนการอ่านที่สอดคล้องกับกรอบการประเมินความฉลาดรู้ด้านการอ่าน PISA 2022 ในขั้นการประเมินและสะท้อนความคิดเห็นต่อบทอ่าน (Evaluating and Reflecting) ได้ โดยใช้กระบวนการ “กลุ่มไตรมิตร” โดยให้ผู้เรียนที่เรียนเก่งช่วยเหลือเพื่อนในการพูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นคำถาม เพื่อสร้างการสะท้อนความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาและรูปแบบของเรื่องที่ได้อ่านอย่างมีวิจารณญาณ (Reflecting on Content and Form) ทั้งนี้ หากผู้สอนประเมินแล้วว่าผู้เรียนยังขาดประสบการณ์ในการให้เหตุผลสนับสนุน ผู้สอนสามารถช่วยเหลือผู้เรียนโดยแทรกการถามคำถามเชิงกระตุ้นการคิดเพื่อให้ผู้เรียนมีมุมมองที่หลากหลายมากขึ้นได้

ขั้นที่ 5 นำเสนอไตรมิตร อภิปรายคำตอบของกลุ่ม

- (1) กลุ่มไตรมิตรจากขั้นที่ 4 กลับมารวมกลุ่ม 6 คนอีกครั้ง แล้วให้กลุ่มไตรมิตรทั้ง 2 กลุ่มที่กลับมารวมกันอภิปรายกันอีกครั้งถึงคำตอบที่แท้จริงและน่าจะถูกต้องที่สุด จากคำตอบของกลุ่มไตรมิตรของตนเอง หากความเห็นไม่ตรงกันนักเรียนในกลุ่มสามารถปรึกษากันได้อย่างมีมารยาทในการพูดและฟัง

- (2) นักเรียนที่ไม่มีสติ๊กเกอร์สีแดงของกลุ่ม 6 คน มีหน้าที่เขียนคำตอบของคำถามทุกข้อส่งครู เมื่อครบกระบวนการแล้วถือว่าจบกระบวนการสอน โดยครูอาจจะมอบรางวัลให้กลุ่มที่ส่งคำถามเร็วที่สุดและตอบคำถามถูกต้องมากที่สุดเรียงลำดับไปน้อยที่สุด และติดคำตอบพร้อมรายชื่อของนักเรียนทุกคนเพื่อชมเชยในความสามัคคีกัน

ในขั้นนี้ หากพิจารณาตามกรอบการประเมินความฉลาดรู้ด้านการอ่าน PISA 2022 แล้ว เป็นการฝึกฝนผู้เรียนให้มีส่วนร่วมกับการอ่านอย่างมีจุดประสงค์ โดยจุดประสงค์ดังกล่าวคือการตอบคำถามเกี่ยวกับบทอ่าน ซึ่งจะแสดงให้เห็นถึงระดับความฉลาดรู้ด้านการอ่านของผู้เรียน ผู้สอนสามารถใช้ภาระงาน (Tasks) เป็นชุดการฝึกหรือทดสอบได้

บทสรุป

ถึงแม้ว่าในปัจจุบัน ศาสตร์การสอนอ่าน (Reading Pedagogy) จะมีการพัฒนาเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ และมีผู้เสนอแนะแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลายก็ตาม แต่เมื่อพิจารณาเกี่ยวกับเทคนิคการสอน Coop-Dis-Q ในฐานะที่เป็นเทคนิคสอนการอ่านด้วยการทำงานเป็นทีม ก็นับเป็นแนวทางหนึ่งที่น่าสนใจและน่าจะสร้างประโยชน์ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้ โดยผู้ที่สนใจสามารถนำไปปรับใช้กับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องการอ่านภาษาไทยได้ทุกระดับ อาศัยการบูรณาการองค์ประกอบสำคัญ 3 องค์ประกอบ ได้แก่ การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม การอภิปราย และการตั้งคำถาม ให้เชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบ โดยอาศัยขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ 5 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 สร้างกลุ่ม ขั้นที่ 2 เตรียมชุดคำถาม ขั้นที่ 3 อภิปรายเรื่องราวเป็นกลุ่มและแบ่งคำถาม ขั้นที่ 4 อภิปรายไตรมิตร ตอบคำถาม และเพิ่มคำถาม และ ขั้นที่ 5 นำเสนอไตรมิตร อภิปรายคำตอบของกลุ่ม โดยเทคนิคการสอน Coop-Dis-Q นี้มีการศึกษาวิจัยกับการจัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านอย่างหลากหลาย ซึ่งผลการศึกษาก็ล้วนแต่เห็นประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการสอนนี้ทั้งสิ้น ผลการศึกษาดังกล่าวเป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ว่า เทคนิคการสอน Coop-Dis-Q สามารถนำไปพัฒนาการจัดการเรียนรู้ด้านการอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายในการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะในศตวรรษที่ 21 ที่จะเป็แนวทางในการนำผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิตได้ในอนาคต

เอกสารอ้างอิง

- Anggara, I. A., Saleh, M., & Sofwan, A. (2018). The Effectiveness of Coop-Dis-Q and Literature Circle Strategies in Teaching Reading Comprehension to Students with Different Personalities. *English Education Journal*, 8(1), 66-75. Retrieved from <https://journal.unnes.ac.id/sju/eej/article/view/22135>
- Brown, C. S. (2014). Language and literacy development in the early years: Foundational skills that support emergent readers. *Language and Literacy Spectrum*, 24, 35-49.
- Bureau of Academic Affairs and Education, Ministry of Education. (2019). *A Manual for Teaching Reading and Analytical Thinking Towards Reading Development According to PISA Guidelines*. Bangkok: Ministry of Education. Retrieved from <https://pubhtml5.com/dcse/zvmk/basic/151-152> [in Thai]
- Coopmans, M., & Kan, W. F. R. (2023). Facilitating citizenship-related classroom discussion: Teaching strategies in pre-vocational education that allow for variation in familiarity with discussion. *Teaching and Teacher Education*, 133, 104268. doi:10.1016/j.tate.2023.104268

- Dankongrak, C. (2022). *Manual for Building Competence in Teaching Reading of Elementary Level*. Bangkok: Chulalongkorn University Press. [in Thai]
- Gauthier, L. R. (2001). Coop-Dis-Q: A Reading Comprehension Strategy. *Intervention in School and Clinic*, 36(4), 217-220. doi:10.1177/105345120103600404
- Gillies, R. M., Millis, B., & Davidson, N. (2023). *Contemporary global perspectives on cooperative learning*. New York: Routledge. doi:10.4324/9781003268192
- Herman. (2014). *The Effect of Using Coop-Dis-Q Strategy on Reading Comprehension of Narrative Text of The Second Year Students at Islamic Senior Boarding School Al- Kautsar Pekanbaru* (Doctoral dissertation). Universitas Islam Negeri Sultan Syarif Kasim Riau, Indonesia. Retrieved from <http://repository.uin-suska.ac.id/id/eprint/6263>
- Johnson, D. W., & Johnson, R. T. (2018). Cooperative Learning: The Foundation for Active Learning. In S. M. Brito (Ed.), *Active Learning - Beyond the Future* (59-71). IntechOpen. doi:10.5772/intechopen.81086
- Lancaster, J. L. (2024). Daring to discuss: analyzing engagement and equality in high school discussions. *Atlantic Journal of Communication*, 32(1), 49-62. doi:10.1080/15456870.2022.2083137
- Mogea, T. (2023). Improving Students's Reading Comprehension Through Group Discussion Technique. *Jurnal Pendidikan dan Sastra Inggris*, 3(1), 91-102. doi:10.55606/jupensi.v3i1.1241
- Pearson, P. D., & Cervetti, G. N. (2015). Fifty years of reading comprehension theory and practice. In P. D. Pearson and E. H. Hiebert (Eds.), *Research-Based Practices for Teaching Common Core Literacy* (1-24). New York, NY: Teachers College Press.
- PISA Thailand. (2023). *PISA 2022: Thailand Student Assessment Result*. Retrieved from <https://pisathailand.ipst.ac.th/news-21> [in Thai]
- PISA Thailand. (2024). *About PISA*. Retrieved from <https://pisathailand.ipst.ac.th/about-pisa> [in Thai]
- Richie, F. J. (2024). *Teacher questioning as scaffolding: A study focusing on teacher-student interaction in ESL classroom in Taiwan* (Master's thesis). Fu Jen Catholic University, New Taipei City, Taiwan.
- Rowe, K., & National Inquiry into the Teaching of Literacy (Australia). (2005). *Teaching Reading: Canberra, Australia: Report and Recommendations*. Canberra, Australia: Department of Education, Science and Training. Retrieved from https://research.acer.edu.au/tll_misc/5
- Salsabila, M. (2016). *Using Cooperative Discussion Questioning (Coop-Dis-Q) Strategy Toward Narrative Reading to The Tenth Grade Students of Ma Al-Fatah Palembang* (Doctoral dissertation). State Islamic University of Raden Fatah Palembang, Indonesia. Retrieved from http://eprints.radenfatah.ac.id/754/1/MIRRAH%20SALSABILA_TarPendBsing.pdf
- Satthathanaphat, R. (2022). *Introduction to Reading*. Bangkok, Thailand: Ramkhamhaeng University Press. [in Thai]
- Spencer, H. (2018). The Use of Coop-Dis-Q Strategy in Teaching Reading Analytical Exposition to The Eleventh Graders of Sma Negeri 1 Teluk Gelam. *Language and Education Journal*, 3(2), 36-46. Retrieved from <https://ejournal.uniski.ac.id/index.php/LEJ/article/view/43>
- Tamimy, M., Rashidi, N., & Koh, J. H. L. (2023). The use of cooperative learning in English as foreign language classes: The prevalence, fidelity, and challenges. *Teaching and Teacher Education*, 121, 103915. doi:10.1016/j.tate.2022.103915
- Tongaht, C. (2018). Thai Language Learning Management Using 21st Century Competencies-based. *Journal of Education Studies*, 46(1), 171-184. Retrieved from <https://so02.tci-thaijo.org/index.php/EDUCU/article/view/113659> [in Thai]
- Walidaini, L., Mujiyanto, J., & Warsono, W. (2021). The effectiveness of collaborative strategic reading (CSR) and cooperative-discussion-question (Coop-Dis-Q) in teaching reading comprehension. *English Education Journal*, 11(3), 325-333. doi:10.15294/eej.v11i1.44439